

ΚΩΔΙΚΟΣ: 3481

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο. 20 ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ
Βουλής 36, 5^{ος} όροφος Γραφ. 5 Αθήνα Τ. Κ. 105 57 Τηλ.: 2103251740, Φαξ: 2103251722

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Πέθανε στις 27 Μαΐου 2010 νοσηλευόμενος στο 251 ΓΝΑ της Αεροπορίας. Η ταφή του έγινε στο νεκροταφείο της Καλλιθέας στις 12:30 το Σάββατο 29 Μαΐου 2010.

Γιάννης Μητρόπουλος
1937-2010

Ένας δικός μας άνθρωπος, ένας πολύ καλός άνθρωπος δεν είναι πια μαζί μας.

Ο Γιάννης Μητρόπουλος,

Αντισμήναρχος ε. α. της Πολεμικής μας Αεροπορίας, ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας και πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, άγρυπνος σύμβουλος στην προσπάθεια για την ανάδειξη και επέκταση του Συλλόγου των αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας, τυπικός, μεθοδικός οργανωτικός και άψογος ταμίας του Συλλόγου επί σειρά ετών και τόσα άλλα που δεν μπορούμε να απαριθμήσουμε αυτή τη στιγμή, έφυγε από κοντά μας. Η απώλεια είναι μεγάλη. Θα μας λείπει πολύ. Θα λείπει επίσης σε πολλούς συναδέλφους του στο Σύλλογο Αποφοίτων της Σχολής Σ.Τ.Υ.Α. που ήταν ενεργό μέλλος. αλλά και σε όλους τους συνεργάτες του.

Όμως θα λείπει πολύ περισσότερο στην οικογένειά του. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

Πλήθος συγγενών, συναδέλφων, συμμαθητών και φίλων τον ακολουθήσαμε μέχρι την τελευταία του κατοικία. Αντιπροσωπεία της Πολεμικής Αεροπορίας με επικεφαλής τον Σμήναρχο κ. Παναγιώτη Βούλγαρη από τη Διοίκηση Αεροπορικής Εκπαίδευσης της Σ.Τ.Υ.Α. απέδωσαν τιμές και τον επικήδειο λόγο.

Επικήδειους λόγους επίσης εκφώνησε ο Γεωργακόπουλος Παναγιώτης Στρατηγός ε.α. συμμαθητής του Γιάννη και μέλος του Συλλόγου των αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας και εκ μέρους του Συλλόγου μας ο ταμίας μας Βασίλης Τπουπάκης ο οποίος είπε :

Αγαπητέ μας και αξέχαστε συμμαθητή Γιάννη. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας μα βαθύ πόνο και οδύνη προσερχόμαστε μπροστά στη σορό σου για να σου απευθύνουμε με σεβασμό τον ύστατο χαιρετισμό μας και να σε συνοδεύσουμε με ευλάβεια από τον ιερό τούτο χώρο της εκκλησίας στην τελευταία σου κατοικία.

Αγαπητέ μας Γιάννη, όλοι γνωρίζουν καλά πως ήσουν ένας σεμνός, αξιοπρεπής τίμιος και εργατικός άνθρωπος. Υπήρξες θαυμάσιος σύζυγος, πατέρας και παππούς. Απόκτησες μια θαυμάσια οικογένεια και όλοι έχουν να λένε τα καλλίτερα λόγια για αυτή. Αυτούς που αφήνεις πίσω σου θα καμαρώνουν για σένα και να είσαι βέβαιος θα συνεχίσουν το έργο σου.

Ο Σύλλογός μας έχασε ένα από τα πιο αξιόλογα μέλη του. Διετέλεσες επί τετραετία και πλέον ταμίας του Συλλόγου και ήσουν από τα οργανωτικά μέλη του. Προσέφερες ανεκτίμητες υπηρεσίες και η απουσία σου αφήνει ένα μεγάλο κενό.

Με μεγάλη λύπη και στεναγμό σε αποχαιρετούμε όλοι εμείς οι συμμαθητές σου, πού όλοι μας υπήρξαν και στενοί σου φίλοι και ευχόμαστε ο Πανάγαθος Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή σου που τόσο ταλαιπωρήθηκε τον τελευταίο καιρό. (Συνέχεια σελ. 2)

ΑΝΑΠΟΜΕΣ

Μέσα σ' αυτή τη συγκινησιακή ατμόσφαιρα που βρισκόμαστε, για τον χαμό σου θα θέλαμε ν' απευθύνουμε και στην σύζυγό σου Βιβή, τα παιδιά σας Τάκη και Έβη και τα εγγόνια σας καθώς και στους λοιπούς συγγενείς σας, τα θερμά μας συλλυπητήρια και να εκφράσουμε τα βαθειά μας αισθήματα που μας διακατέχουν για συμπαράσταση και συμπάθεια προς όλους.

Να παρακαλέσουμε επίσης τον Παντοδύναμο και Πανάγαθο να τους δίνει κουράγιο και δύναμη και να απαλύνει όσο είναι δυνατό τον πόνο τους για τον πρόωρο χαμό σου.

Αγαπητέ Γιάννη, από τους συμμαθητές σου σε μένα έτυχε ο κλήρος να σου απευθύνω αυτά τα λίγα λόγια και εκ μέρους όλων να σου ευχηθώ καλό ταξίδι εκεί που πας και το χώμα που θα σε σκεπάζει ως είναι ελαφρύ.

Αιωνία σου η μνήμη Γιάννη.

Μετά την κηδεία ολόσωμο το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας συμμαθητές και πλήθος συγγενών συμμετείχε σε δείπνο που δόθηκε προς τιμήν του από την οικογένειά του.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Τίμος Φλέσσας

ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ **(1/8/1937-27/5//2010)**

- Ο Γιάννης Π. Μητρόπουλος ήταν κάτοικος Καλλιθέας.
- Ήταν Απόστρατος Αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας (Αντισμήναρχος ε.α.).
- Ήταν παντρεμένος με τη Βιβή Νικολούτσου και έχουν δύο παιδιά. Τον Τάκη και την Εύη. (Ο Τάκης είναι Αξιωματικός της Π. Α. και η Εύη καθηγήτρια σε Γυμνάσιο).
- Γεννήθηκε το 1937 στο Αρτίκι Τριφυλίας του Νομού Μεσσηνίας.
- Απεφοίτησε από το Γυμνάσιο (Λύκειο) Κυπαρισσίας το 1954, 17 ετών.
- Σταδιοδρόμησε στην Πολεμική Αεροπορία, ως Τεχνικός Υπαξιωματικός κατ' αρχήν και στη συνέχεια ως Τεχνικός Αξιωματικός.
- Τελείωσε τη Σχολή Τεχνικών Υπαξιωματικών Αεροπορίας το 1956 (2 χρόνια), με την ειδικότητα του Μηχανικού Αεροσκαφών και εξειδικεύτηκε στο FORT BLISS του TEXAS των Η.Π.Α., ως Μηχανικός Κατευθυνόμενων Βλημάτων του Συστήματος ΝΙΚΗ. Στη συνέχεια, διήλθε όλες τις βαθμίδες, εργασιακές και βαθμολογικές, από το Βαθμό του

Σμηνία μέχρι το Βαθμό του Αντισμηνάρχου, με τον οποίο και αποστρατεύτηκε το 1984, τη αιτήσεί του, μετά ευδόκιμο 30κονταετή Υπηρεσία. Υπηρέτησε σε Μονάδες της Π. Α. και στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας, σε διάφορες θέσεις (Προϊσταμένου, Τμηματάρχου, Διοικητού, Διευθυντού) και ασχολήθηκε, ιδιαίτερα, με Θέματα Συντηρήσεως Αεροσκαφών, Βλημάτων και Μηχανημάτων Συστήματος Νίκη καθώς και με την πρόληψη των Ατυχημάτων (Αεροπορικών και Εδάφους).

- Πέραν της 2τους εκπαίδευσής του στην Σ.Τ.Υ.Α. και των μετεκπαιδεύσεων του σε διάφορα Σχολεία – Κέντρα και Σεμινάρια του Εσωτερικού, εστάλη από την Υπηρεσία στο Εξωτερικό για εκτέλεση Υπηρεσίας και μετεκπαίδευση, επί 20 περίπου μήνες συνολικά (7 φορές στις Η. Π. Α, μία φορά στην Κύπρο και μια φορά στην Δυτική Γερμανία).

- Με βετή εμπειρία από εργασίες σε Λογιστικό – Φορολογικό Γραφείο (Τήρηση Βιβλίων και Στοιχείων Α και Β κατηγορίας Βιβλίων, Υπολογισμός Αντικειμενικών Αξιών Ακινήτων, Μεταβιβάσεις Αυτοκινήτων, Δηλώσεις Φόρου Εισοδήματος – Φ.Π.Α. - Κληρονομιών) και γενικά σε πάσης Φύσεως Αιτήσεις - Δηλώσεις – Βεβαιώσεις – Πιστοποιητικά, που αφορούν θέματα αρμοδιότητας Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (ΔΟΥ).

- Είχε χρηματίσει Εκπαιδευτής σε Σχολεία Μετεκπαιδεύσεως της Π. Α. και είχε συμμετάσχει στην ίδρυση Σχολείου Μηχανικών Βλημάτων Συστήματος ΝΙΚΗ, του οποίου υπήρξε Βασικός Εκπαιδευτής και για το οποίο είχε συγγράψει σχετικό Εγχειρίδιο. Άρθρα του, για την πρόληψη των Ατυχημάτων, έχουν δημοσιευθεί στο Περιοδικό η ΠΤΗΣΗ της Π. Α.

- Γνώριζε, αρκετά καλά, τη χρήση Ηλεκτρονικού Υπολογιστή (WORD, EXCEL, ACCESS, POWER POINT) και του είχε επιδοθεί από το Υπουργείο Παιδείας, Πιστοποιητικό Επιμόρφωσης στην απόκτηση βασικών δεξιοτήτων στις Νέες Τεχνολογίες (Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές).

- Κατείχε την Αγγλική Γλώσσα σε ποσοστό 90 % περίπου. Είχε πάρει το Πτυχίο Αγγλικών LOWER, του Ελληνοαμερικανικού Επιμορφωτικού Ινστιτούτου και το Πτυχίο του Σχολείου Εκπαίδευσεως Αγγλικής Γλώσσας [Σ. Ε. Α. Γ] της Π. Α. . Επίσης κατείχε την Ισπανική Γλώσσα σε ποσοστό 40 % περίπου (από πρακτική εμπειρία που είχε στο EL PASO TEXAS ΚΑΙ JUAREZ MEXICO, κατά την παραμονή του στις Η.Π.Α. επί ένα χρόνο 1959-1960).

- Του είχαν αποδοθεί από Διοικητές του της Π. Α. Ηθικές Αμοιβές, για Υπηρεσίες που είχε προσφέρει στην Υπηρεσία και που ήταν πέραν των καλώς

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

εννοουμένων καθηκόντων του και του έχουν απονεμηθεί από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τα Παράσημα και Μετάλλια της Ευδόκιμης Υπηρεσίας, της Στρατιωτικής Αξίας και ο Χρυσός Σταυρός του Φοίνικος.

ΦΤΩΧΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΟ ΑΡΤΙΚΙ ΜΑΣ. ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΞΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ (Αναρτήθηκε στο Block Κοπανάκι News την 28 Μαΐου 2010.)

Μια μεγάλη καρδιά σίγησε χθες το βράδυ Πέμπτη είκοσι επτά του Μάη. Ο φίλος και συμπατριώτης μου, το δεξί μου χέρι σ' αυτήν την προσπάθεια στο διαδίκτυο, ένας από τους καλύτερους Ανθρώπους που γνώρισα, πήρε τον δρόμο για τις αιώνιες μονές.

Φίλε μου Γιάννη.

Η προσωπικότητά σου θα μείνει βαθιά χαραγμένη στην καρδιά μου. Το ήθος σου, η αγάπη και απταρνήσή σου για τον συνάνθρωπο, η φιλοπατρία σου και η προσφορά σου στο Αρτίκι μας, σε κάνει φάρο για τις επόμενες γενιές του τόπου μας. Ο λόγος σου και μέσα από αυτό το μικρό μετερίζι και από τα βιβλία σου, θα είναι πάντα ζωντανός. Ήσουν από τους πρώτους που στρατεύτηκαν μαζί μου, σε αυτήν εδώ την προσπάθεια και με στήριξες με τα ρεπορτάζ σου και τα άρθρα σου. Στόλιζες το blog μας με χρώμα, στέλνοντάς μου εκπληκτικά φωτορεπορτάζ και με ευλάβεια μέσα από τα οδοιπορικά σου σε θρησκευτικά δρώμενα. Αλλά πάνω από όλα το στόλιζες με Αρτίκι.

Φίλε μου Γιάννη, γνωρίζω πολύ καλά, πόσο παλικαρίσια και με πόση αξιοπρέπεια αντιμετώπισες την σκληρή σου μοίρα. Αξιοζήλευτο το κουράγιο σου και εύχομαι να το βρουν και τα αγαπημένα σου πρόσωπα, για να αντέξουν τον άδικο χαμό σου.

Προσωπικά, εκείνα τα μεγάλα γράμματα στις κατηγορίες των θεμάτων που blog μας "ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ", θα μου θυμίζουν καθημερινά την μεγάλη σου απώλεια.

Το γεγονός του χαμού του αγαπητού Γιάννη Μητρόπουλου πράγματι πρέπει να συγκλονίζει τους απανταχού συμπατριώτες μας και ειδικά εμάς που τον γνωρίσαμε και τον ζήσαμε μέσω το διαδικτύου. Θα μα λείψει αφάνταστα και ο Δήμος Αετού και η ευρύτερη περιοχή όντως θα πτωχεύσει με την απουσία του από τις σελίδες του διαδικτύου.

Προσωπικά νιώθω ευτυχής διότι το περασμένο καλοκαίρι μου δόθηκε η ευκαιρία να τον γνωρίσω

ΤΕΥΧΟΣ 20⁰ ΙΟΥΝ. 2010 Η εφημερίδα και ο Σύλλογός μας στηρίζονται στη δική σας συμμετοχή και συνδρομή

και προσωπικά έστω και με μια πολύ ολιγόλεπτη συνάντηση στον Αετό.

Όντως ήταν πραγματικός gentleman! Συλλυπητήρια Δημήτρη, και φίλοι του διαδικτύου.

Θερμές συλλυπητήριες ευχές στην οικογένεια του, γνωστούς και φίλους του.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του. Με ευλάβεια.

Θέμης Γκούντρας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γνωστοποιείται στα μέλη και στους φίλους του Συλλόγου μας ότι:

Προγραμματίζεται 3ήμερη εκδρομή το πρώτο 10ήμερο του Οκτωβρίου 2010 στη Ελαφώνησο και Κύθηρα, με διανυκτέρευση σε πολυτελές ξενοδοχείο στη Νεάπολη (Βάτικα).

Πληροφορίες:

- Στον πρόεδρο κ. Αθανάσιο Καράμπελα τηλ. 2102821647 & 6977460537,
- Στον ταμία κ. Βασίλειο Τρουπάκη τηλ. 2107015398 & 697576615.

Η παραλία δίδυμο Φράγκος - Σαρακίνικο (Σίμος) Ελαφώνησος

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

A. Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

(Γραφεί ο Βασ. Τρουπάκης)

Ανάμεσα στις πολλές γιορτές που έχουν καθιερω-
σει και γιορτάζουν κάθε χρόνο τα κράτη και η παγκόσμια κοινωνία για να τιμήσουν πρόσωπα και να προβάλουν ιδανικά και πρότυπα για μίμηση, ξεχωριστή θέση κατέχει η γιορτή της μάνας που γιορτάζεται κάθε χρόνο τη δεύτερη Κυριακή του Μάη.

Την ημέρα αυτή η παγκόσμια κοινωνία εκφράζει τα ευγενικά της αισθήματα και αποδίδει φόρο τιμής στην μανά, την ιερή εκείνη ύπαρξη, την αφανή ηρώδα, τον στυλοβάτη της οικογενείας και της κοινωνίας, το σύμβολο της αγάπης, της καλοσύνης της συγγνώμης, της ελπίδας, της αφοσίωσης, της θυσίας, σε αναγνώριση όσων αυτή προσφέρει στα παιδιά της, στην οικογένεια, στην κοινωνία, στα έθνη, στην ανθρωπότητα ολόκληρη.

Η έκφραση ευγνωμοσύνης, σεβασμού, αγάπης και αναγνώρισης για τη μανά δεν έχει μέτρο, δεν έχει όριο. Είναι απέραντη και απύθμενη, γιατί η φροντίδα, η αγάπη και η αφοσίωση της μάνας για τα παιδιά της και η πρόσφορα στην οικογένεια και την πατρίδα είναι χωρίς τέλος, χωρίς μέτρο.

Στην μανά ανατέθηκε από το δημιουργό το προνόμιο και το ιερό καθήκον να γίνει φυτώριο της ζωής να φιλοξενήσει στα σπλάχνα της ότι ιερότερο υπάρχει στον κόσμο. Στη μανά ανατέθηκε να γεννά με πόνους και ν' ανατρέφει με πίκρες, στερήσεις, αγωνία, θυσία αλλά και με περισσή στοργή, καρτερικότητα και αυτοθυσία τα παιδιά της.

Θησαυρός της κάθε μάνας είναι τα παιδιά της. Αυτά είναι τα στολίδια της και τα κοσμήματα της. Αυτά την ομορφαίνουν, αυτά την υψώνουν. Γι'αυτήν τα παιδιά της είναι ο κόσμος ολόκληρος. Την αγκαλιά της αναζητούμε σε χαρά και σε λύπη, σ'αυτήν τρέχουμε και αυτή μας νιώθει όσο κανείς.

Στο κρεβάτι του πόνου όλοι μανά φωνάζουν.

Στα ξένα, την μανά του θυμάται ο ξενιτεμένος και όνομα της γίνεται βάλσαμο. Στο φόβο μας η λέξη «μάννα» ανεβαίνει αυθόρμητα στα χείλη μας και αυτή, μαζί με τη Μεγάλη Μάνα την Παναγία, την μανά των ανέλπιστων κι όλου του κόσμου σκέπη, επικαλούμαστε.

Στη βάση κάθε μεγάλου θεσμού υπάρχει πάντα ένας άνθρωπος και στη βάση του θεσμού της οικογενείας υπάρχει η μάννα. Από τη δύναμη της μάνας ζουν οι λαοί και από την αδυναμία της πεθαίνουν και λένε ότι το χέρι που κουνάει την κούνια, κουνάει όλου του κόσμου.

Οι μάνες έχουν το προνόμιο, αλλά και την υποχρέωση να δίνουν στην κοινωνία άτομα υγιή και ηθικά ολοκληρωμένα για να ζουν καταξιωμένοι, επιστήμονες, προκομμένοι επαγγελματίες, σκαπανείς του πνεύματος και της τέχνης, τίμιοι άνδρες και ενάρετες γυναίκες, ώστε να συμβάλλουν στην παραπέρα πρόοδο της κοινωνίας και να συνεχίσουν τους ρόλους της καλής μάνας και του κάλου πατέρα γιατί όπως λέει ο λαός, «από τη γη βγαίνει νερό, απ'την ελιά το λαδί και από την μάννα την καλή βγαίνει το παλληκάρι.»

Επιφανείς άνθρωποι του πνεύματος και της τέχνης με την δύναμη του λόγου έψαλλαν ύμνους στη μάννα και ομολογούν ότι η αρετή τους, η δόξα τους και το μεγαλείο τους οφείλεται κυρίως στη σωστή ανατροφή από τη μάννα τους.

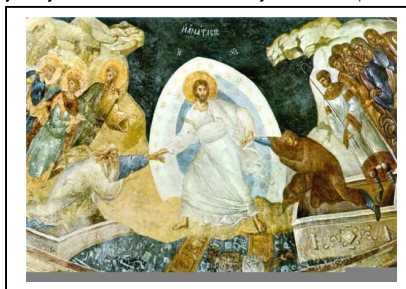
Στην Ελλάδα, η μάννα, η Ελληνίδα μάννα, πάνω και πέρα από όλες τις αξίες, υμνήθηκε όσο πουθενά στον κόσμο, και αποτέλεσε το καλύτερο, το αγνότερο, το πιο ευωδιαστό λουλούδι μέσα στον κήπο της δημοτικής μας ποίησης όπως αποτυπώνεται και από την κοινή Ελληνική παράδοση πως «όλα τα μυρωδικά, κάλλιο μυρίζει μάννα».

Η πολιτισμένη ανθρωπότητα γιορτάζει σήμερα τη γιορτή της μάνας και το κάθε παιδί, όσο μεγάλο και αν είναι, έχει πολλά να θυμηθεί για τη μάννα του.

Για πολλούς ίσως να μην υπάρχει μάννα να αποτελέσει μια ανάμνηση και που είναι ευλογία για τη ζωή τους. Όσοι έχουν ακόμη τη μάννα τους, τους δίνεται η ευκαιρία να δουν το γλυκό εκείνο πρόσωπο και να σκεφτούν το μέγεθος της υποχρέωσης μας απέναντι της και ο καλύτερος εορτασμός της είναι η ανάμνηση της θυσιαστικής της αγάπης.

B. Γολγοθάς και Ανάστασις

Η Ανάστασις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είναι γεγονός τρανώς και ακαταγωνίστως βεβαιωμένον, με παγκόσμιο διάστασιν που φωτίζει τον ορίζοντα, ανοίγει οδόν προς την αιωνιότητα και καταδεικνύει περιτράνως την ανθρωπινή μικρότητα ενώπιον της απεραντοσύνης της θείας αγάπης, αφού ο ίδιος ο Θεός ενεδύθη την πτωχείαν της ανθρωπίνης

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

Σαρκός δια να καταστήση ημάς πλουσίους πνευματικώς.

Κατήλθεν εις την γην ίνα ημάς ανυψώση εις τον ουρανόν και προσέφερεν εαυτόν θυσίαν δια να ελευθερώση τον ταλαίπωρον άνθρωπον εκ της ευπεριστάτου αμαρτίας και της φθοράς του θανάτου. Ο Αναστημένος Βασιλεύς των Βασιλέων υπέγραψεν Βασιλικόν Διάταγμα ελευθερίας ημών από την καταδυναστείαν του αντιδίκου και ανθρωποκτόνου διαβόλου, όστις «ως λέων ωρνώμενος περιπατεί ζητών τινα καταπίει» (Α΄ Πέτρ. Ε8), χρησιμοποίησε δε ως πέννα τον Σταυρόν του μαρτυρίου και ως μελάνι το ατίμητον αίμα Του, το «υπέρ ημών και πολλών εκχυνόμενον», παθών υπέρ ημών και αντί ημών. Το φως της Αναστάσεως που ανέτειλε μέσα από τον άδειο τάφο του Κυρίου φωτίζει επί είκοσι συναπτούς αιώνας τη ζωή της εκκλησίας Του, η οποία αν και μανιωδώς επολεμήθη και πολεμάται από την απιστίαν, και ποταμοί αίματος και δακρύων έρρευσαν, «πολεμουμένη νικά και υβριζομένη λαμπρότερα καθίσταται» κατά τον Ιερόν Χρυσόστομον.

Είναι αλήθεια ότι ο κόσμος της ειδωλολατρείας είχεν οδηγηθεί εις πνευματικόν τέλμα. Και είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του μεγίστου φιλοσόφου Σωκράτους προς τους καταδικάσαντας αυτόν εις θάνατον δικαστάς του: «είτα τον λοιπόν βίον καθεύδοντες διατελοίτε αν, ει μη τινά άλλον ο Θεός υμίν επιπέμψειεν κηδόμενος υμών»: από εδώ και πέρα το υπόλοιπον διάστημα της ζωής θα το περάσετε βυθισμένοι σε βαθύ πνευματικό ύπνο, εκτός αν σάς λυπηθεί ο Θεός και σας στείλει κάποιον άλλο! Όλοι αντελαμβάνοντο ότι ο κόσμος δεν ήτο αποτέλεσμα τύχης. Αι ψυχαι των διαισθάνοντο την παρουσία του αληθινού Θεού που δεν Τον συναντούσαν εις τας μορφάς των ψευδοθεών τους. Επλανώντο μέσα εις το πέλαγος της αμαρτίας με διεστραμμένην την εικόνα που τους είχε χαρίσει ο Δημιουργός Θεός, όστις εν τη απείρω αγάπη Του εξαπέστειλεν τον Υιόν Του, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τρι-

άδος, προς υλοποίησιν του σχεδίου της σωτηρίας του κόσμου. Η έλευσις του Κυρίου εις τον κόσμον ως τελείου ανθρώπου, εκτός αμαρτίας, χωρίς να στερηθεί της θεότητός Του, υπήρξε στοργική επέμβασις του Θεού εις την κατάλληλον στιγμήν. Αλλά άνθρωποι δυσσεβείς και παράνομοι, φθονουργοί και φονουργοί τον κατεδίκασαν εις θάνατον, θάνατον δε Σταυρού, δίό και έφριξεν η γη και ο ήλιος εκρύβη... Ασφαλώς ο Κύριος δεν έπαθεν κατά την θείαν Αυτού φύσιν, διότι ο Θεός είναι απαθής και βεβαίως αθάνατος. Ενταύθα ευρίσκεται η καρδιά του μυστηρίου του Γολγοθά. Πάσχει ο Χριστός ως άνθρωπος, κατά την ανθρωπίνην φύσιν, αλλά ταυτοχρόνως είναι και Θεός. Απέθανεν όχι διότι το ήθελον οι εχθροί Του, αλλά διότι το ήθελεν ο ίδιος. Δεν ήτο μόνον ο θάνατός Του θεληματικός, αλλά και η ημέρα και η ώρα υπήρξαν δικές Του επιλογές. Επέλεξε την ημέραν του Ιουδαϊκού Πάσχα δια να φανερώση ότι Αυτός είναι το αληθινό Πάσχα και την ώρα που οι Εβραίοι έσφαζον κατά χιλιάδας τους πασχαλινούς αμνούς δια να τονίση την αλήθεια ότι Αυτός είναι ο αληθινός αμνός του Θεού, ο βαστάζων τας αμαρτίας του κόσμου. «Ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου» (Ιωάν.Α'29). Ο Κύριος απέθανεν θεληματικώς ως άνθρωπος και ανεστήθη τριήμερος εξουσιαστικώς ως Θεός «και παρέστησεν εαυτόν ζώντα μετά το παθείν αυτόν εν πολλοίς τεκμηρίοις δι' ημερών τεσσαράκοντα» (Πράξ.Α'3).

Σήμερον δυστυχώς, εξ απόψεως πνευματικής ζωής, πολλοί επέστρεψαν εις την προ Χριστού εποχήν. Ο κόσμος ο μακράν του Θεού εν τω πονηρώ κείται. Οι άνθρωποι αποστάτησαν από την χριστιανικήν πίστιν και αναζητούν διέξοδον εις τα αδιέξοδά των εις παράξενες ιδέες, συστήματα και θεωρίας πνευματικής αθλιότητος. Αρνούνται το Ευαγγέλιον, την μάχαιρα του θείου λόγου, που είναι ύψιστος, μοναδικός, απαράμιλλος, διαχρονικός, ζωοποιός και ζωοδότης. Ακολουθούν πλανομένους φιλοσόφους, (Συνέχεια στη σελίδα 6)

στηρίζονται στη δική σας συμμετοχή και συνδρομή

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

καθοδηγούς και διδασκάλους. Εμπιστεύονται τους σκοτισμένους γκουρού, το Ισλάμ, το δωδεκάθεο του Ολύμπου, τους εν συγχύσει επιστήμονας που είναι πνευματικώς άδειοι. Ακολουθούν την εύκολη οδό όπου τελικώς ευρίσκουν απογοήτευσιν, αηδίαν, θλίψιν, θάνατον. Χρέος ημών να προσευχόμεθα και υπέρ αυτών. Ο ιερός Χρυσόστομος αναφωνεί «ουδέν ψυχρότερον Χριστιανού ετέρους μη σώζοντος».

Το φως της Αναστάσεως ας φωτίζει την πνευματικήν πορείαν ημών και μετασχηματίζει ημάς εις φως του κόσμου δια τους εν σκότει και σκιά θανάτου ευρισκομένους. Εάν δεν είμεθα φως του κόσμου, ασφαλώς έχομεν ξεστρατίσει από την βασιλικήν οδόν της σωτηρίας, την οποίαν πρώτος διήνυσεν ο Κύριος: Γολγοθάς και προσδοκία Αναστάσεως. Όταν ένας λαμπτήρ δεν φωτίζει, σημαίνει ότι κάηκε ή διεκόπη το ρεύμα. Διακοπή όμως ρεύματος εντός της εκκλησίας είναι αδιανόητος. Η χάρις του Θεού ρέει αδιακόπως και ουδεμία δύναμις δύναται να τη σταματήσει. Επομένως το πρόβλημα είμεθα ημείς που ευρισκόμεθα εις την θέσιν του λαμπτήρος... και ο Απόστολος των εθνών Παύλος παραγγέλλει: «Νυνί δε Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο» (Α' προς Κορινθ., I-E20). Αμήν.

Ιωάννης Κάππος
Υποστράτηγος ΕΛ.ΑΣ. ε.α.

Γ. ΕΝ ΧΡΩ...

Ήταν Μάης. Και η άνοιξη ξεχειλίζει από παντού. Απ'τους κήπους και απ'τις γλάστρες. Απ'τη φύση όλη, που 'ταν μάγεμα κι όνειρο, όπως θα' λεγε ο Σολωμός, που μας έστελνε μάτσο τα χαιρετίσματα απ'την αντικρινή Ζάκυνθο πάνω απ'τη θάλασσα, που με το κομπάλτο της συμμετείχε και αυτή στη θεϊκή αρμονία.

Γράφει ο Στάθης Παρασκευόπουλος Τελευταία τάξη στο Γυμνάσιο. Το, τότε εξατάξιο. Ογδοίτες! Είχαν περάσει κιόλας έξι χρόνια. Κι' ετοιμαζόμαστε να αποχαιρετίσουμε τούτο το σχολείο

αλλά και αυτήν την πανέμορφη πολιτεία που μας χάρισε την άπλα του νου και που από πολύ μακριά ερχόταν—πίσω ακόμα και από τον Όμηρο. Την πολιτεία, που την κουβαλάμε πάνω μας, σαν όστρακο όπου κι αν πάμε.

Πρωινό ανοιξιάτικη ευδίας! Και ο μπάριμπα-Πανος χτύπησε το καμπανάκι, που κρεμόταν μπροστά στο μπαλκονάκι του διάφορου κτιρίου που στεγαζόταν το Γυμνάσιο. Οι δυο γυμναστές «επί τω έργω». Για τη σύνταξη κατά τάξεις. Στο πάνω μέρος τα κορίτσια με τις μαύρες ποδιές και τις άσπρες κορδέλες. Και στο κάτω μέρος τα αγόρια με τα πηλίκια που 'χαν τη γλαύκα στην κορφή. Έτσι μοιρασμένος ήταν και ο προαύλειος χώρος για τα διαλλείματα. Πάνω τα κορίτσια, κάτω τ'αγόρια. Έγινε η προσευχή. Και ήρθε η ώρα των ανακοινώσεων, αφού είχε προηγηθεί το πρόσταγμα του Γυμναστή: «Καλυφτείτε».

Ο γυμνασιάρχης, ένας ευτραφής, μετρίου αναστήματος Θεολόγος στη ειδικότητα, μ'ένα χρυσό δόντι να του στολίζει την οδοντοστοιχία κι ένρινος στην ομιλία πηρέ θέση στον εξώστη. Έριξε τη μάτια του, που περιπλανήθηκε πάνω από τα κεφάλια μας, όπως ο τσοπάνης που ελέγχει το ποίμνιο του την ώρα της βοσκής και με αγριάδα εκτόξευσε τον κεραυνό του ως άλλος «νεφοσήστης» και «νεφεληγερέτης»: «Όλα τα αγόρια της όγδοης τάξεως, αύριο το πρωί θα προσέλθουν κουρεμένα εν χρω διότι ο συμμαθητής τους Σ. Π. του Π εθεάθη, χθες, περί ώρα ένατη βραδυνή, εποχούμενος επί μοτοσακού, περιφερόμενος ανά τας ρίμας και τας αγυιάς της πόλεως, δίκην αλήτου. Εις τας τάξεις σας...»

Κεραυνός εν αιθρία! Ρίξαμε τα κεφάλια κάτω και με ψιθυρισμούς, που σχολίαζαν την απόφαση του Γυμνασιάρχη, ανεβήκαμε βαριεστημένα τη σκάλα που μας οδηγούσε στην άνω ανατολική αυτή ήταν η αίθουσα μας. Το άλλο τμήμα είχε «το τζάκι», έτσι λεγόταν η δυτική αίθουσα, γιατί μέσα υπήρχε και τζάκι. Στο ισόγειο υπήρχαν άλλες τρεις αίθουσες: η κάτω ανατολική, η κάτω μεσαία και το «τσιμέντο» -- μια πρόσθετη αίθουσα με τσιμεντένια στέγη. Αλήθεια, πως χωρούσαν τόσα παιδιά;

Δεχθήκαμε με δυσφορία την απόφαση. Σε λιγότερο από ένα μήνα γινόμασταν ακαδημαϊκοί πολίτες. Το σύνολο των συμμαθητών θα ανέβαινε στην Πρωτεύουσα. Εκεί λειτουργούσαν, δυο μήνες φροντιστήρια — ήταν γύρω από την πλατεία Κάνιγγος — προετοιμασίας για τις εισαγωγικές τις Ανώτατες Σχόλες και στο Πανεπιστήμιο που θα γίνονταν αρχές Σεπτεμβρίου. Πως θα πηγαίναμε κουρεμένοι σαν νεοσύλλεκτοι στην Αθήνα, χωρίς πηλίκια μάλιστα; Η απόφαση του Γυμνασιάρχη ήταν τελεσίδικη. Ειδικά μέσα δεν χωρούσαν.

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

Ούτε θεσμός, για ν' ασκηθεί έφεση. Τα δεκαπενταμελή ήρθαν πολύ αργότερα, στις μέρες των παιδιών μας.

Έτσι την άλλη μέρα πήγαμε στο Γυμνάσιο με τα κεφάλια «γλόμπους». Δυο-τρεις, μάλιστα, ήρθαν με ξυρισμένα κεφάλια και δεχτήκαν επίπληξη, γλιτώνοντας «από τρίχα» την αποβολή.

Προσωπικά δε μ'ένιαξε και πολύ γιατί το μαλλί μου έχει ίσια τρίχα και δεν έστρωνε όσο κι αν το χτένιζα. «Καρφάκι» ήταν πάντα και εκείνη την εποχή δεν ήταν της μόδας. Άλλους όμως πού'χαν σγουρά μαλλιά και η χωρίστρα τους έστρωνε, τους πείραζε. Όμως δεν θα ξεχάσω εκείνα τα γαλάζια μάτια – δυο σταγόνες θάλασσα – της συμμαθήτριάς που περπάτησαν πάνω στο κουρεμένο κρανίο μου, πόση μελαγχολία και πόση συμπόνια μαζί έκρυσαν. Και ήταν αυτό το κέρδος... από αυτό το «εν χρω» κούρεμα.

Παρασκευόπουλος Στάθης
Υακίνθου 14 ΤΚ 15343
Αγία Παρασκευή

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ **14-16 ΜΑΙΟΥ 2010.**

Ξεκινήσαμε και πάλι το πρωινό της 14^{ης} Μαΐου η γνώριμη συντροφιά των αποφοίτων του Λυκείου Κυπαρισσίας για ένα ταξίδι γεμάτο γνώσεις και ομορφιά. Γιατί για πολλούς από μας τα μέρη και επισκεφθήκαμε τα γνωρίζαμε για πρώτη φορά. εμπνευστής της εκδρομής ο Πρόεδρος μας Θανάσης Καράμπελας, προσωποποίηση της Ελληνικής λεβεντιάς, που ξέρει να οργανώνει, να διασκεδάζει, προπάντων ν' αγαπάει και μερικές φορές να ζητάει συγγνώμη και όταν δεν χρειάζεται.

Αρχηγός ο αγαπητός Βασίλης Τρουπάκης που πάντα μας κατατοπίζει για τα μέρη που πηγαίνουμε, διανθίζοντας τον λόγο του, μ' ωραία ανέκδοτα. Ανάμεσα στη συντροφιά μας η δασκάλα μας Διονυσία Παρασκευοπούλου που με τα πιπεράτα αστεία της τράνταζε το Πούλαμν. Και τέλος ο ικανότατο οδηγός μας Τάσος, μέλος πια της παρέας που δεν μας χάλαγε χατίρι σ' ότι και αν του ζητήσαμε.

Η εκδρομική μας πορεία Αμφιλοχία, το εντυπωσιακό μουσείο κέρινων ομοιωμάτων Βρέλλη, γεμάτο κυρίως από ήρωες του 21, Γιάννενα, όπου και διανυκτερεύσαμε. Το επόμενο πρωί ο δρόμος μας για την Καστοριά μας χάρισε ένα επεισοδιακό αλλά πολύ όμορφο ταξίδι. Ο αποκλεισμός της Εγνατίας από διαμαρτυρόμενους για τον «Καλλικράτη» μας λοξοδρόμησε ανάμεσα στα υπέροχα καταπράσινα βουνά μέσα από ένα ομιχλώδες τοπίο. Στην συναίχθεια πορευτήκαμε στις υπέροχες λίμνες των Πρεσπών ,

στο καταπληκτικό χωριό «Ψαράδες», απ' όπου μετά, μέσα πάλι στο καταπληκτικό τοπίο πήραμε το δρόμο προς το βορριά, για να διανυκτερεύσουμε στη Φλώρινα, που απέχει 13 χιλιόμετρα από τα Σκόπια. Εκεί νιώσαμε περισσότερο Έλληνες και μάλιστα Έλληνες Μακεδόνες. Το επόμενο πρωί πήραμε το δρόμο της επιστροφής, όμορφο καιρό. Πρώτος σταθμός το Ευρωπαϊκό κέντρο προστασίας της καφέ αρκούδας «Άρκουρος» όπου νεαρά άτομα ασχολούνται με πάθος για την προστασία της Ελληνικής φύσης. Δεύτερος σταθμός τ' όμορφο παραδοσιακό χωριό Νυμφαίο με πλοία ιστορία. Σ' αυτό θ' αναφερθώ περισσότερο. Το χωριό Νυμφαίο ή Νέβεσκα είναι χαρακτηρισμένο ως «διατηρητέος παραδοσιακός οικισμός» και ανήκει στον Νομό Φλώρινας. Είναι χτισμένο στα 1.320-1405 μέτρα σε στο ανατολικό Βίτσι.

Αποψη του Νυμφαίου (Νιβεάστα)

ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Η παλιότερη ονομασία που είχαν δώσει οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού ήταν Νιβεάστα, όνομα βλάχικης προέλευσης, με τρεις ερμηνείες: «Νύφη» λόγω της ομορφιάς του χωριού και της τοποθεσίας, «αθέατη» (ni vista) πιθανώς διότι βρισκόταν σε σημείο όπου δεν γινόταν εύκολα ορατό και «χιονάτη» ή «όπου μένει το χιόνι» (nives sta).

Όταν τα τέλη του 18ου αιώνα οι Νιβεστιάνοι (Νυμφαιώτες) απώθησαν τους Γκέγκηδες επιδρομείς το όνομα σταδιακά παρεφθάρη σε Νέβεσκα, το οποίο στα αρβανίτικα σημαίνει «σαν εμάς δεν έχει» (σι νέβε σκα), αναπαράγοντας την ιαχή των υπερασπιστών, αλλά και «δεν υπάρχει νύφη» (νέβε σκα). Μετονομάστηκε σε Νυμφαίο το 1928.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Νυμφαίο οικίστηκε περί το 1385 από Βλάχους Οδίτες, δηλαδή λατινοφωνήσαντες αυτόχθονες Μακεδόνες, που επί 1.400 χρόνια φύλαγαν τη γειτονική Εγνατία
(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΝΑΠΡΟΜΕΣ

Οδό και οι οποίοι κατέφυγαν τότε στα απρόσιτα βουνά ύστερα από σκληρές μάχες με τους Οθωμανούς. Αυτοί οι πολεμιστές οικιστές του Νυμφαίου συνθηκολόγησαν αργότερα υπό όρους. Έτσι παρέμειναν ένοπλοι και αυτοδιοικούμενοι, υπαγόμενοι απευθείας στη Βαλιντέ Σουλτάνα, δηλαδή τη μητέρα του Σουλτάνου, στην οποία πλήρωναν πολύ μειωμένους φόρους. Μέχρι τις αρχές του 17ου αιώνα ζούσαν κυρίως με ληστρικές επιδρομές στα τσιφλίκια του κάμπου. Περί το 1630 άρχισαν να επιδίδονται στην ασημουργία και ανέδειξαν το χωριό τους σε περιώνυμο κέντρο αργυροχρυσοχοΐας όλης της Μακεδονίας για τους υπόλοιπους τρεις αιώνες.

Κατά τις σαρωτικές επιδρομές των Αλβανών, κατά τα τέλη του 18ου αιώνα μετά τα Ορλωφικά, το Νυμφαίο δέχτηκε πολλούς Βλάχους πρόσφυγες από τη Μοσχόπολη, τη Νικολίτσα, το Λινοτόπι και άλλα βλάχικα μέρη που καταστράφηκαν από τους επιδρομείς. Παράλληλα, ένας σημαντικός αριθμός κατοίκων του χωριού μετακινήθηκε προς την ανατολική Μακεδονία, στα χωριά Άνω Πορόια, Κάτω Τζουμαγιά, Αλιστράτη, Νιγρίτα, στις Σέρρες και αλλού. Στο Μακεδονικό κίνημα του 1878 κατά της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου, ιδιαίτερη μορφή του Νυμφαίου αναδείχτηκε ο οπλαρχηγός Βασίλειος Ζούρκας, που δρούσε έως τις περιοχές Βαρνούντα και Μοριχόβου. Το Νυμφαίο ανέδειξε σημαντικούς ευεργέτες, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζει ο Μίχας Τσίρλης.

Η Πηνελόπη Δέλτα στο «Παραμύθι χωρίς όνομα» περιγράφει το Νυμφαίο ως ένα ερειπωμένο και ταπεινωμένο βασίλειο, που το ανέστησαν η τόλμη και η πίστη των ελαχίστων παιδιών του.

Όμως μεγάλοι Ευεργέτες Αβέρωφ, Τοσίτσας, Στουρνάρης, Μίχας Τσίρλης, Νάνος, Σωσίδης... είχαν κοσμήσει τη γενέτειρά τους με σχολές, εκκλησίες και άλλα πολλά. Και επειδή στη ζωή τίποτε το σπουδαίο δε χάνεται, πολλοί Νυμφαιώτες έφεραν ανάσταση στην πατρίδα τους και αναστήλωσαν τ'αρχοντικά τους, τις εκκλησίες τους, κ.α. Όπως ο Δημοσιογράφος Ν. Μαρτέζος με πολλή δουλειά και θερμή καρδιά. Ο Γ. Μπουτάρης με τα πλούσια αναπτυξιακά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκαναν το «Παραμύθι χωρίς όνομα» ένα παραμυθένιο χωριό. Θαυμάζουμε τώρα τα ωραιότατα πέτρινα κτίρια, το τριώροφο Μουσείο την κοινοτική αγορά, το παραδοσιακό ξενοδοχείο, το υπερσύγχρονο συνεδριακό κέντρο κ' άλλα.

Το καληνύχτα της συντροφιάς συνοδεύτηκε με μια υπόσχεση και με μια ευχή. Σύντομα να βρεθούμε σε μια καινούργια εκδρομή και σαν αποδημητικά πουλιά να επιστρέψουμε ξανά στη μεγάλη «μαθητική «οικογενειακή μας φίλια, γιατί σ' αυτή τη φίλια

όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά ξαναζεσταίνουμε τις αναμνήσεις και ζούμε το παρόν με τραγούδια, πειράγματα και προπάντων καλοπέραση.

Μαρία Καπογιάννη

Η ετήσια συνδρομή είναι
15.00€

Λογαριασμός κατάθεσης
ΤΡΑΠΕΖΑ Πειραιώς
5039-026288-071

Μετά την κατάθεση ενημερώστε
τον ταμία μας Βασιλή Τρουπάκη
τηλ.210 7015398, 6975786615

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ ΤΗΛ: 210- 32 51740
ΦΑΞ 210- 3251722
e-mail tflessas@hol.gr
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 20
Εκδότης Διευθνήτης Φλέσσας Τίμος Βουλής 36,
5^{ος} όροφος Γραφ.5 Αθήνα Τ. Κ. 105 57
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΔΕΚΤΕΣ. ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΣΤΟ Σύλλογο Αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισ-
σίας Βουλής 36, Αθήνα 105 57